

کشیده شدن پای پاکستان به شورای امنیت

هتل ۶ طبقه اینترکانتیننتال که از مجلل‌ترین هتل‌های کابل به حساب می‌آید اما با حمله تروریستی به آن مبدل به نقطه کانونی خبر و تحلیل رسانه‌ها شده است.

به گزارش آران نیوز: «سید رحیم لاری» در یادداشت روزنامه «جوان» نوشت:

هتل شش طبقه اینترکانتیننتال در منطقه باغ بالا و روی تپه‌ای بین بخش‌های شرقی و غربی شهر کابل واقع شده که از مجلل‌ترین هتل‌های این شهر به حساب می‌آید اما با حمله تروریستی به آن در شب‌شنبه گذشته مبدل به نقطه کانونی خبر و تحلیل رسانه‌ها شده است. این حمله از سوی چهار مهاجم مسلح انجام شده که با وجود کشته شدن دو تن از آنها در همان ساعات اولیه، درگیری تا بامداد روز شنبه ادامه داشت که آمار رسمی از کشته شدن ۱۴ خارجی علاوه بر چهار مهاجم حکایت دارد. هرچند برخی گزارش‌ها خبر از کشته شدن ۴۳ تن می‌دهند. تلفات بالای خارجی‌ها خود به خود باعث جدی شدن موضوع در سطح بین‌الملل شده چنان که کشته شدن شش اوکراینی پاولو کلیمکین، وزیر خارجه اوکراین، را به تحرک انداخته و تادامیچی یاماموتو، فرستاده ویژه سازمان ملل در افغانستان، هم این حمله را تا حد جنایت جنگی ارزیابی کرده است.

این سطح بین‌المللی از محکوم کردن حمله تروریستی به اینترکانتیننتال کارت ویژه‌ای را به دولت افغانستان می‌دهد تا پرونده حملات تروریستی را به صورت جدی‌تری دنبال کند و بیش از هر چیز، گرفتن انگشت اتهام به سوی پاکستان برای کابل اولویت دارد. پیام توئیت‌ری جاوید فیصل، معاون سخنگوی ریاست اجرایی دولت کابل، می‌تواند نقطه شروعی برای این موضوع باشد که بعد از فضا سازی رسانه‌ای علیه پاکستان، او با پیام‌هایش به میدان آمده و حرف از شبکه حقانی مورد حمایت پاکستان می‌زند که در این حمله دست داشته است.

با وجود آنکه وزارت خارجه پاکستان ساعاتی بعد از پایان گرفتن حمله با صدور بیانیه‌ای آن را محکوم کرده بود، جو رسانه‌ای کابل و به میدان آمدن این مقام رسمی دولت افغانستان باعث شد پاکستانی‌ها هم تأخیر را جایز ندانند و محمد فیصل، سخنگوی وزارت خارجه پاکستان، متهم کردن پاکستان در آن حمله را بی‌اساس بداند و محکوم کند. معلوم است که خیال اسلام‌آباد نمی‌تواند با انجام این واکنش بسیار محدود راحت شود و انتظار داشته باشد طرف افغانی دست از اتهام‌زنی بردارد.

در واقع، میزان بالای تلفات خارجی‌ها در این حمله و حساسیت بین‌المللی به وجود آمده فرصتی برای دولت افغانستان فراهم کرده تا این بار اتهامات خود را علیه پاکستان به صورت جدی‌تر دنبال کند و به همین جهت هم واکنشی در حد سخنگوی وزارت خارجه پاکستان نمی‌تواند تأثیری بر دولت افغانستان داشته باشد.

در این میان، سفر هفته قبل هیئت متشکل از تمامی اعضای شورای امنیت سازمان ملل به کابل نقش قابل‌توجهی دارد چرا که دولت کابل از آن سفر استفاده کرد تا موضوع را با تمامی اعضای این شورا در میان بگذارد و طبق بیانیه ارگ ریاست جمهوری افغانستان، مدارک و شواهد درباره حمایت پاکستان از گروه تروریستی داعش در اختیار اعضای این هیئت گذاشته شد. کار دولت افغانستان تنها محدود به دادن این مدارک و شواهد نشد بلکه در کنار آن طرحی ارائه شد برای وضع تحریم علیه پاکستان و از شورای امنیت خواسته شد با صدور قطعنامه‌ای، تصمیم خود را برای اعمال تحریم علیه پاکستان اعلام کند.

پیام توئیت‌ری تند دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، در ابتدای ماه جاری میلادی علیه پاکستان را نباید فراموش کرد که قوت قلبی برای دولت کابل در ارائه آن مدارک و درخواست تحریم پاکستان بود و حالا به نظر می‌رسد با حمله تروریستی به هتل اینترکانتیننتال همه چیز فراهم شده تا کابل موضوع را در شورای امنیت و باز کردن پرونده تحریمی علیه پاکستان دنبال کند.

شاید به همین جهت هم اسلام‌آباد تأخیر را جایز ندانسته و با محمد فیصل پاسخ طرف افغانی را داده تا کابل کار را به شورای امنیت نکشاند و مثل سابق رفتار کند که تنها در حد رسانه‌ای اتهاماتش را علیه اسلام‌آباد مطرح می‌کرد.

برآورده شدن این توقع اسلام‌آباد در صورتی ممکن است که کابل شانس چندانی از رسیدن به هدف خود در شورای امنیت و وضع تحریم علیه پاکستان نبیند چرا که بعید است چین نظر مساعدی به این موضوع داشته باشد اما به نظر می‌رسد که چراغ سبز دولت آمریکا و حامی خارجی مثل هند می‌تواند آتش بیار معرکه شود تا روند مسالمت‌جویانه چینی برای ایجاد مصالحه‌ای بین دو طرف افغانی و پاکستانی شکست بخورد و رابطه این دو طرف با وضع تحریم علیه پاکستان بدتر از گذشته شود.

این به معنای قرار گرفتن کابل بین یک دو راهه؛ یکی چینی برای مصالحه‌جویی با اسلام‌آباد و دیگری امریکایی- هندی برای کشاندن پای اسلام‌آباد به شورای امنیت است که به نظر می‌رسد جاوید فیصل نخستین گام را در مسیر امریکایی- هندی برداشته و باید دید گام‌های بعدی نیز برداشته می‌شوند یا نه.

معلوم نیست که این مسیر تا چه مقدار امنیت را برای افغانستان به ارمغان می‌آورد اما معلوم است که با هر گام دولت افغانستان در این مسیر تنش با پاکستانی‌ها افزایش می‌یابد و دستیابی به مصالحه سخت‌تر می‌شود.